

далъ една книга и му казалъ да чете. Горкото зайче почвало да ерича, ала нищо не могло да прочете.

— Ахъ, лѣнiveцo, и това лесно нѣщо не мо

жешъ да прочетешъ! По-скоро на колѣнѣ!

— Да стане *тpенepкo*! — извикалъ учителътъ.

Изиравило се едно сиво зайче, взело отъ учителя книгата и се приготвило да чете. Но и то почнало да ерича.

— По-скоро на колѣнѣ? извикалъ сърдито учителътъ.

— Да стане *новиятъ* ученикъ!

Младото зайче, щомъ чуло името си, затреперало и се изправило въ срѣдъ стаята. Учителътъ му подалъ нова читанка и то взело да чете. Съ малко трудъ то прочело тѣзи редове: